

Література.

1. Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 281 «публічне управління та адміністрування» для другого (магістерського) рівня вищої освіти. – Наказ МОН від 4 серпня 2020 року № 1001. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2020/08/05/281publichne-upravlinnya-ta-administruvannya-magistr.pdf>

2. Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 281 «публічне управління та адміністрування» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. – Наказ МОН від 29 серпня 2018 року № 1172. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/12/21/281-publichne-upravlinnya-ta-administruvannya-bakalavr.pdf>

3. Бакуменко В.Д., Красноручський О.О., Цедік М.Г. Формування системи базових знань у галузі публічного управління та адміністрування. - Збірник наук. пр. НАДУ, Вип. 1,– 2019, С. 5-11. – URL: <http://zbirnyk-nadu.academy.gov.ua/article/view/181938/181819>

4. Бакуменко В.Д., Красноручський О.О. Предметна системологія публічного управління та адміністрування. - Матеріали конгресу «Публічні виклики ХХІ ст.» ХАРІДУ НАДУ, 2018. – С. 386-388.

5. Бакуменко В.Д., Красноручський О.О. Акцентування на особливостях публічного управління та адміністрування в навчальному процесі. - Матеріали Четвертої Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції «управління розвитком соціально-економічних систем». ХНТУСГ ім. П. Василенка, 2020.

6. Бакуменко В.Д., Визначення та розвиток загально-методологічних концептів державного управління у дослідженнях українських вчених. Вісник НАДУ. Серія «Державне управління»; (99)/2020. – С. 5-12.

ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ МАЙНА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО КООПЕРАТИВУ: ОБЛІКОВІ ПРОБЛЕМИ

***МАРЕНИЧ Т.Г., ДОКТОР ЕКОНОМІЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОР,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Тривалий час в Україні існуючі організаційно-економічні та правові умови не сприяли розвитку кооперативного руху на селі. У той же час практичний досвід господарювання вказує на те, що сільськогосподарська кооперація є найбільш прийнятною і

доступною формою самоорганізації дрібних сільськогосподарських товаровиробників, яка спрямована на оптимізацію витрат і підвищення їх доходів, збільшення обсягів виробництва аграрної продукції, самозахист їх соціально-економічних прав, протистояння великим підприємствам і монополістам, усунення нечесної конкуренції.

З метою комплексного врегулювання усіх правовідносин щодо утворення та діяльності сільськогосподарських кооперативів та їх об'єднань в єдиному законодавчому акті прийнято Закон України «Про сільськогосподарську кооперацію» від 21.07.2020 р. № 819-IX [1], який є новою редакцією Закону «Про сільськогосподарську кооперацію» від 17.07.1997 р. № 469/97. Такий підхід дозволив створити комплексну та зручну у користуванні законодавчу основу для сільськогосподарської кооперації, а також усунути існуючі колізії між різними законодавчими актами з цього питання. Оновлений закон також відкриває можливість спростити ведення господарської діяльності кооперативу.

До позитивних моментів прийняття нового закону експерти і фахівці відносять полегшення ведення бухгалтерського обліку через приведення його термінології до міжнародних норм. Розглянемо деякі облікові аспекти формування джерел утворення майна сільськогосподарського кооперативу.

Відповідно до попереднього закону до джерел формування майна кооперативу відносились пайовий фонд, що формувався з пайових внесків членів кооперативу, та фонди кооперативу, що утворювалися за рахунок прибутку від господарської діяльності кооперативу. Тобто, кооперативи повинні були самостійно визначитися з доцільністю створення необхідних фондів. Передбачалося формування резервного та спеціального фондів лише для виробничих кооперативів.

Згідно з новим законом для забезпечення статутної діяльності сільськогосподарській кооператив, у тому числі виробничий, переробний, заготівельно-збутовий, постачальницький тощо, у порядку, передбаченому статутом, формує статутний капітал (раніше – пайовий капітал), а також фонд розвитку та резервний фонд (резервний капітал).

Статутний капітал сільськогосподарського кооперативу формується з вкладів і додаткових вкладів членів сільськогосподарського кооперативу, а для сільськогосподарського

кооперативу, що діє з метою одержання прибутку, – також із вкладів і додаткових вкладів асоційованих членів такого кооперативу.

Фонд розвитку створюється для розвитку відповідного сільськогосподарського кооперативу та сільськогосподарської кооперації, зокрема для розвитку виробництва, переробки, зберігання сільськогосподарської продукції, здійснення проведення навчання та підвищення кваліфікації членів кооперативу, виховної та просвітницької роботи у громадах, інших заходів, що сприяють розвитку сільськогосподарського кооперативу та сільськогосподарської кооперації. Фонд розвитку формується за рахунок вступних, членських (за наявності) внесків та відрахувань від фінансового результату (прибутку) сільськогосподарського кооперативу, що залишається після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів, передбачених законом, а також за рахунок інших не заборонених законом надходжень. Кошти, отримані як державна фінансова підтримка згідно із Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України», грошові та майнові пожертвування, благодійні внески, гранти, гуманітарна допомога, безоплатна технічна допомога юридичних і фізичних осіб, у тому числі іноземних, спрямовуються до фонду розвитку сільськогосподарського кооперативу, якщо інше не визначено при наданні відповідних коштів. Кошти фонду розвитку, а також майно, придбане за рахунок таких коштів, не можуть бути розподілені між членами сільськогосподарського кооперативу.

Розмір щорічних відрахувань від фінансового результату (прибутку), що залишається після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів, передбачених законом, сільськогосподарського кооперативу, що діє з метою одержання прибутку, до фонду розвитку визначається статутом такого кооперативу, але не може становити менше частки фінансового результату (прибутку), що залишається після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів, передбачених законом, сільськогосподарського кооперативу, пропорційно до частки залишкової вартості матеріальних і нематеріальних активів фонду розвитку у загальній залишковій вартості матеріальних і нематеріальних активів сільськогосподарського кооперативу, та менше п'яти відсотків фінансового результату (прибутку), що залишається після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів, передбачених законом.

Резервний фонд створюється для відшкодування шкоди, заподіяної надзвичайними ситуаціями, та/або для компенсації можливих втрат (збитків) сільськогосподарського кооперативу. Резервний фонд формується за рахунок відрахувань від фінансового результату (прибутку), що залишається після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів, передбачених законом, сільськогосподарського кооперативу та за рахунок інших не заборонених законом надходжень. Розмір щорічних відрахувань до резервного фонду визначається статутом сільськогосподарського кооперативу.

Чіткий перелік фондів, які необхідно створювати сільськогосподарському кооперативу, вимагає відповідної методики обліку, що потребує проведення подальших досліджень.

Література.

1. Про сільськогосподарську кооперацію : Закон України від 21.07.2020 р. № 819-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/819-20#Text> (дата звернення 10.04.2021).

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

***КОРНІЄЦЬКИЙ О.В., ДОКТОР ЕКОНОМІЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОР,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Формування ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств базується на певних принципах, головними з яких є:

1) соціальна, екологічна та економічно-обґрунтована та структурно-збалансована стійкість у всіх аспектах формування ресурсного потенціалу агробізнесу;

2) системне та економічно-забезпечене розширене відтворення ресурсного потенціалу національного та регіонального агробізнесу шляхом ефективного використання та науково-технічного прогресу;

3) вдосконалення структури потенціалу агропромислового виробничого ресурсу та підвищення його техніко-технологічного рівня та ефективності екологічної безпеки для розробки моделі сталого розвитку для національного сільського господарства;